

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.015/2012/5. szám

A Szegedi Ítéltábla **pártfogó ügyvéd neve (címe)** által képviselt **felperes neve (címe)** ajtószám alatti lakos felperesnek, - **jogtanácsos neve (címe)** által képviselt **alperes neve (címe)** székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2011. szeptember 1. napján kelt 7.P.21.090/2011/14. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 17., 19. és 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000,-(Tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 47.000,-(Negyvenhétezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 1998. évtől egyéni vállalkozóként villanyszerelési munkákat végzett. Az alperes az 1999-2000. évre foganatosított ÁFA-ellenőrzés során, összesen 781.000,-Ft adóhiányt és egyéb követelést állapított meg terhére jogerős határozatában, amelynek megfizetésére kötelezte. A felperes alvállalkozóként szerződéses kapcsolatban állt több kivitelezővel, köztük a **(cég 1)**-vel. A **(cím 1)** szám alatti társasház villanyszerelési munkálataival összefüggésben a felperes a Szegedi Városi Bíróság előtt 13.G.40.076/2002. szám alatt folyamatban volt perben 3.167.000,-Ft végösszegű számla alapján a már teljesített vállalkozói díjelőleg különbözetként mutatkozó 717.000,-Ft megfizetésére kérte kötelezni a megrendelőt. A perben 2003. január 29. napján részegyezséget kötöttek, a teljesítés megtörtént és a felperes bejelentése alapján a pert a bíróság megszüntette. A **(cég 1)** és a **(cég 2)** 2001. évben rendelte meg a felperestől a **(cím 2)** szám alatti ingatlan villanyszerelési munkálatainak elvégzését. A felperes árajánlatában a kivitelezést 785.915,-Ft-ért

vállalta. A **(cég 1)** az elvégzett munka értékét 700.000,-Ft-ban ismerte el, amelyet megfizetett. A felperes a kiállított számlákra tekintettel az általános forgalmi adó alapját és annak összegét bevallásaiban feltüntette.

A felperes kezdeményezésére az elsőfokú adóhatóság a **(cég 1)** célvizsgálatát rendelte el, majd az alperes elnökénél felügyeleti intézkedést kért. A célvizsgálat megállapította, a vizsgált adózó, a felperes által kibocsátott számlákat lekönyvelte, az ellenértéket átutalással vagy pénztári kifizetéssel kiegyenlítette. A célvizsgálat felülvizsgálata iránti eljárás nem állapított meg jogszabálysértést, ezért a felperes az adóhatósági határozat felülvizsgálatát kérte a Csongrád Megyei Bíróság előtt 3.K.20.667/2006. sorszám alatt. Ez eljárt bíróság 3. sorszámú végzésével a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A peres eljárásban a felperes kérte a Szegedi Városi Bíróság előtt folyamatban lévő 0601-6.4.Vh.2703/2004. számú végrehajtási eljárás felfüggesztését, amelyet a városi bíróság megalapozatlannak talált. Az önálló bírósági végrehajtó előtt több végrehajtást kérő által kezdeményezett eljárásban az alperes, mint az egyik végrehajtást kérő a felperessel szemben 3.185.267,-Ft összegű adótartozás és járulékai behajtását kezdeményezte. A végrehajtási eljárás folyamatban léte alatt a felperes adófolyószámláján az elévült követeléseket folyamatosan törölte és erről a felperest értesítette. 2008. január 23. napján a felperes **(helység neve)**-i lakóingatlanának árverési értékesítése megtörtént. Az alperes 2009. október 14. napján az eljárást folytató önálló bírósági végrehajtónak bejelentette, hogy a felperessel szembeni követelése 546.167,-Ft-ra csökkent, amelynek átutalását kérte. Ezután 2009. november 9. napján a felperes ellen folyamatban lévő adó-végrehajtási eljárást is megszüntette, egyrészt a tartozás kiegyenlítése, másrészt a követelések elévülése miatt. A Csongrád Megyei Bíróság 4.Pf.22.899/2009/14. sorszámú ítéletével helybenhagyta a Szegedi Városi Bíróság 28.P.20.289/2004/66. sorszámú, a felperes keresetének elutasításáról rendelkező ítéletét, amelyben tényként megállapításra került, a **(cég 1)** és a **(cég 2)** megrendelőktől a vállalkozói díjat megkapta, illetve a korábbi peres eljárás során evonatkozásban egyezséget kötöttek, és a megrendelő a fizetési kötelezettségének eleget tett.

A felperes módosított keresetében 782.173,-Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés jogcímén. Előadta, az alperes az ÁFA-tartozásra és járulékaira jogsértő módon kérte az önálló bírósági végrehajtótól végrehajtási eljárás elrendelését és lefolytatását. Követelése az alperes javára behajtott 546.167,-Ft-ból és a végrehajtási költségből összegeződik. Álláspontja szerint az alperes nem vette figyelembe a **(cég 1)**-vel kötött szerződés alapján ténylegesen teljesített vállalkozói díjat, az időközben elrendelt vizsgálat során nem tette lehetővé az önrevíziót és a teljesítőképtelenségére figyelemmel indokolatlan volt a késedelmi pótlék, valamint a kamat felszámítása.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta a felperes által megjelölt gazdasági események 2001. évet megelőzően történtek, míg a végrehajtási eljárás keretében érvényesített követelése 2003-2009. adóévek között váltak esedékessé. Ebben az időszakban a felperes olyan számlákat bocsátott ki, amelyeket bevallásaiban fel kellett tüntetnie, és a kiállított számlákban szereplő

általános forgalmi adót az esedékességkor kellett megfizetnie. Az adóhátralék és az ehhez kapcsolódó késedelmi pótlék, valamint kamat megállapítása a felperes önbevallásán alapult. Az adóhatósági eljárás során a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, a 2005. évben megkezdett adóellenőrzésnek jelentősége nincs és az eljárás felfüggesztése alatt a végrehajtási jog részben elévült, ezért több tétel vonatkozásában a felperes tartozását törölte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte 50.000,-Ft elsőfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, a le nem rótt 646.900,-Ft eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli. Az alperes kártérítési felelősségét a Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján vizsgálta. Indokolása szerint az adóhatósági eljárás során az adóhatóság a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, a felperes önbevallásának adatait vette alapul, amikor megállapította a be nem fizetett adó összegét, a késedelmi pótlékot és a kamatot. Jogszerűen eljárva adta át az önálló bírósági végrehajtónak a követelést behajtás céljából. Az utóbb elrendelt ellenőrzés, illetve annak a bírósági eljárás befejezéséig történő felfüggesztése nem eredményezett joghátrányt, és jogszerűtlen sem volt, miután a végrehajtási jog elévülése miatt a vizsgálattal érintett adó- és járuléktartozások törlésre kerültek a felperes adófolyószámlájáról. A **(cég 1)**-vel kötött szerződés alapján hozzájutott a vállalkozói díjhoz, vagyis a kiállított számlában feltüntetett általános forgalmi adó fizetési kötelezettség a törvény rendelkezése folytán fennállott. Kirívóan súlyos jogértelmezési és jogalkalmazási tévedés hiányában megalapozó magatartás nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság mellőzte az ombudsman, valamint az alperes elnökének tanúkénti meghallgatására irányuló felperesi bizonyítási indítvány foganatosítását.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezéssel, kérte annak a módosított keresete szerinti megváltoztatását, az alperes kártérítés megfizetésére kötelezését. Érvelése szerint az alperes 2008. december 15. napján kelt tájékoztatása alapján, az adófolyószámláján nyilvántartott minden adóhátralék elévült, amely a járulékos tartozások elévülését vonta maga után. Mindezek alapján nem indulhatott volna vele szemben végrehajtási eljárás, mégis az ingatlan árverési árából az alperes követelését kielégítették. Csatolta az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-alföldi Regionális Igazgatósága Folyószámla-kezelési és Bevallási Főosztálya 2602606073 számú értesítését annak igazolására, hogy a 2003. február 17. napjától 2007. szeptember 17. napjáig a különböző adónemekben nyilvántartott adóhatósági követelés elévült, valamint a folyószámla felülvizsgálatát követő törlésekről rendelkező 2008. január 29. napján, 2008. október 8. napján és 2008. október 22. napján kelt végzéseket. Fellebbezése kiegészítéseként előadta, a Csongrád Megyei Bíróság 4.Pf.22.899/2009/14. sorszámú ítéletét 2010. május 21. napján hozta meg, eddig az időpontig a végrehajtási eljárást felfüggesztették, ezért az alperesnek vissza kellett volna vonnia a végrehajtási kérelmét, azonban ennek hiányában a végrehajtási intézkedés megtörtént.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadása szerint revíziós eljárás nem érintette a felperest terhelő és behajtott adóhátralékot, az elévült

adótartozás törlésre került, azonban a behajtott tartozás az árverés időpontjáig nem évült el.

A fellebbezés **megalapozatlan.**

A felperessel szemben 2001. november 9. napján indult közigazgatási végrehajtási eljárást az adóhatóság a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 4. §-a alapján 2004. szeptember 20. napján átadta az önálló bírósági végrehajtónak, mert a végrehajtás alá vont ingatlant az önálló bírósági végrehajtó is lefoglalta egyéb végrehajtási ügyekben. Ezt követően az adótartozás behajtása az önálló bírósági végrehajtó előtt volt folyamatban, amelyben az adóhatóság az egyik végrehajtást kérő volt. A felperes által többször hivatkozott, a Csongrád Megyei Bíróság 4.Pf.22.899/2009/14. sorszámú ítéletével jogerőre emelkedett peres eljárásban a 2001. évben és azt megelőzően történt gazdasági események kapcsán keletkezett jogvita képezte a per tárgyát. Az önálló bírósági végrehajtó által behajtott és a kártérítés egyik elemét képező 546.167,-Ft összegű követelések esedékességének időpontja 2003. évtől 2009. évig állottak be. Az adóhatóság által megindított végrehajtási eljárásban voltak korábbi esedékességű tartozások, azonban azokat elévülés címén törölte. A felperes által többször hivatkozott perben a bíróság a keresetét elutasította és megállapította, hogy a felperessel szerződő felek az általa elvégzett munkák ellenértékét kiegyenlítették.

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 2003. évben hatályban volt 40. § (6) bekezdése szerint az adó megfizetésére kötelezett az is, aki adóösszeget és adómértéket, illetve a 44. § (2) bekezdésében meghatározott százaléktérteket tartalmazó bizonylatot bocsát ki. A felperes olyan számlákat bocsátott ki, ami megfelel az idézett rendelkezésnek és a bevallásaiban fel kellett tüntetnie a kiállított számlában szereplő adóalap és általános forgalmi adó összegét, továbbá a befizetendő adót esedékességkor meg kellett volna fizetnie. Általános forgalmi adó bevallásán alapult a 2003. február 17. napján esedékes 144.000,-Ft és a 2003. augusztus 11. napján esedékes 20.000,-Ft adótartozás. Ezenkívül a behajtott összeg tartalmaz 2003. január 13. napjától 2009. február 12. napjáig esedékessé vált egészségbiztosítási és nyugdíjbiztosítási járulékot, késedelmi pótlékot, egészségügyi hozzájárulást, bírságot és önellenőrzési pótlékot, valamint bírósági eljárási illetéket. A felperes által ténylegesen vitatott általános forgalmi adó tartozás az általa a jogszabályoknak megfelelően kitöltött és benyújtott bevallásokon alapul. A bíróság utóbb megállapította, hogy a bevallás kiegyenlített és valós gazdasági eseményt tükröz.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Árt.) 145. § (1) bekezdés b) pontja alapján az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat önadózás esetén a fizetendő adót tartalmazó bevallás. A (2) bekezdés szerint az okirat végrehajthatóságához külön intézkedésre nincs szükség. Az Árt. 164. § (1) bekezdése alapján az adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az

utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az adóról bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve a bevallás bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni. A (6) bekezdés értelmében az adótartozás végrehajtásához, a költségvetési támogatás kiutalásához való jog az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el. Amennyiben az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik. A felperes 2003. évi ÁFA-bevallásai végrehajtható okiratok voltak, az elévülési idő 2003. december 31. napján nyílt meg és az 5 év eltelte után 6 hónappal meghosszabodott a végrehajtási cselekmények miatt. Tehát a 2003. évben esedékessé vált adótartozás 2009. június 30. napján évült volna el a késedelmi kamattal együtt, azonban az ingatlanárverés ezt megelőzően megtörtént, vagyis a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az alperes elévült követelést hajtattott végre vele szemben. Az alperes, mint végrehajtást kérő 3.185.267,-Ft adótartozás behajtását kezdeményezte az önálló bírósági végrehajtónál, amelyet nagyrészt az adóhatóság elévülés címén törölt, azonban a törölt tartozások nem azonosak a behajtott követeléssel. A periratok alapján megállapítható volt, hogy a Szegedi Városi Bíróság előtt 28.P.20.289/2004. szám alatt folyamatban volt peres eljárásra tekintettel a felperes által előterjesztett végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelmet a Szegedi Városi Bíróság 0601-3.Vh.2703/2004/217/II. sorszámú végzésével elutasította és határozatát a Csongrád Megyei Bíróság 4.Pkf.20.670/2009/1. sorszámú végzésével helybenhagyta. Ezt követően a Szegedi Városi Bíróság 0601-3.Vh.2703/2004/276/16. sorszámú végzésével a felperes végrehajtási kifogását és végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét is elutasította. Az elsőfokú eljárásban a felperes nem hivatkozott a végrehajtási eljárás felfüggesztése ellenére foganatosított végrehajtásra, mint kártérítési felelősséget megalapozó jogsértő magatartásra, ezért a Pp. 235. §-ában foglalt korlátozásra tekintettel a másodfokú eljárásban nem hozhatja fel ezt az új tényállítást, amelyet az elsőfokú eljárásban meg sem kísérelt előadni, és amelyet a rendelkezésre álló okiratok sem igazolnak, tekintettel arra, hogy a felperes több vagyontárgyára folyt párhuzamosan végrehajtási eljárás. A kárfelelősséget megalapozó, a Ptk. 349. § (1) bekezdésén, illetve 339. § (1) bekezdésén alapuló kirívó jogsértés az alperes terhére bizonyítottan nem állapítható meg.

Az előzőekben kifejtettek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a sikertelen fellebbezés perjogi következményeként köteles az alperes másodfokú eljárás során felmerült költségét megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, amelynek mértéke a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontján, (5) és (6) bekezdésén alapul. A teljes személyes költségmentessége folytán a Pp. 84. § (1) bekezdése szerint a pártfogó ügyvéd díját, valamint a 6/1986. (VI. 26.)

-6-

IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

S z e g e d, 2012. április hó 23. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. Dr. Rakita Zsuzsanna sk. Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró

A kiadmány hitelél: